

ὁ τῆς μέσης κλίνης τελευταῖος ὄν ὑπατικὸν προσαγο-
 ρεύουσιν, τῶν δὲ περὶ τὸν Πόντον Ἑλλήνων ἐνίοις, ὡσπερ
 Ἡρακλεώταις, ἔμπαλιν ὁ τῆς μέσης πρῶτος. ἀλλὰ περὶ
 τοῦ γ' ὑπατικοῦ λεγομένου μάλιστα διηποροῦμεν. οὗτος
 5 γὰρ ἐπρώτευε τῇ τιμῇ καθ' ἡμᾶς, καὶ τὴν αἰτίαν οὐθ' ὡς
 C ὁ πρῶτος οὐθ' ὡς ὁ μέσος εἶχεν νενομισμένην ἔτι, καὶ
 τῶν συμβεβηκότων αὐτῷ τὰ μὲν οὐκ ἦν ἴδια τούτου μόνου
 τὰ δ' οὐδεμιᾶς ἄξια σπουδῆς ἐφαίνετο. πλὴν τρία γε τῶν
 λεχθέντων ἐκίνει, πρῶτον μὲν ὅτι τοὺς βασιλεῖς κατα-
 10 λύσαντες οἱ ὑπατοὶ καὶ πρὸς τὸ δημοτικώτερον ἅπαντα
 μετακοσμήσαντες ἐκ τῆς μέσης καὶ βασιλικῆς χώρας
 ὑπῆγον αὐτοὺς κάτω συγχωροῦντες, ὡς μηδὲ τοῦτο τῆς
 ἀρχῆς αὐτῶν καὶ ἐξουσίας ἐπαχθὲς εἶη τοῖς συνοῦσιν·
 δεύτερον δ' ὅτι, τῶν δυεῖν κλινῶν ἀποδοδομένων τοῖς
 15 παρακεκλημένοις, ἡ τρίτη καὶ ταύτης ὁ πρῶτος τόπος
 D μάλιστα τοῦ ἐστιῶντός ἐστιν· ἐνταῦθα γὰρ ὡσπερ
 ἠνίοχος ἢ κυβερνήτης ἐπὶ δεξιὰ πρὸς τὴν ἐπίβλεψιν ἐξι-
 κνεῖται τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ φιλοφρονεῖσθαι καὶ δια-
 λέγεσθαι τοῖς παροῦσιν οὐκ ἀπήρηται· τῶν <δὲ> συνέγ-
 20 γιστα τόπων ὁ μὲν [γὰρ] ὑπ' αὐτὸν ἢ γυναικὸς ἢ παίδων
 ἐστίν, ὁ δ' ὑπὲρ αὐτὸν εἰκότως τῷ μάλιστα τιμωμένῳ
 τῶν κεκλημένων ἀπεδόθη, ἢ ἐγγὺς ἢ τοῦ ἐστιῶντος.
 τρίτον δ' ἔχειν ἴδιον οὗτος ὁ τόπος ἐδόκει τὸ πρὸς τὴν
 πρᾶξιν εὐφνές· οὐ γὰρ ἐστὶν ὁ τῶν Ῥωμαίων ὑπατος οἶος
 25 Ἀρχίας ὁ Θηβαίων πολέμαρχος, ὥστε, γραμμάτων ἢ
 λόγων αὐτῷ μεταξὺ δειπνοῦντι φροντίδος ἀξίων προσπε-
 E σόντων, ἐπιφθεγξάμενος 'εἰς ἔω τὰ σπουδαῖα' τὴν μὲν
 ἐπιστολὴν παρῶσαι λαβεῖν δὲ τὴν θηρίκλειον, 'ἀλλὰ μάλ'
 ἐμμεμαὸς' (Y 468) καὶ περιεσκεμμένος ἐν τοῖς τοιούτοις
 30 καιροῖς. οὐ γὰρ μόνον 'ὠδῖνα τίκτει <νὺξ> κυβ<ερνήτη>